El compositor perdut del 1714

Un concert de música barroca recupera l'obra de Josep Gaz, mestre de capella de la catedral de Girona

Concert de l'associaci M sica Antiga de Girona a la catedral Foto: LLUIS SERRAT.

Ja fa uns anys que l'associació Música Antiga de Girona treballa intensament per ordenar, mantenir i difondre un patrimoni musical gairebé desconegut. L'arxiu de la capella de música de la catedral gironina acumula més de 120 capses plenes de partitures i 72 llibres de cor que, a poc a poc, es van digitalitzant. “El que hi ha a la catedral de Girona és un tresor, llàstima que coneguem tan poc els compositors catalans”, explica l'historiador Jaume Pinyol, que impulsa el projecte. Per primera vegada, Música Antiga arriba a Barcelona amb un concert dedicat Josep Gaz (1656-1713), un compositor que va ser mestre de capella durant la guerra de Successió.

L'obra de Josep Gaz s'emmarca en dos períodes crucials de la història de la ciutat: l'ocupació francesa entre els anys 1695 i1698 i la guerra de Successió, en què Girona es va situar al bàndol austriacista. Segons Pinyol, l'obra barroca de Gaz és “esplèndida” i encara té més valor pel fet que treballava “desvinculat de la tradició musical francesa i preferia aprendre dels mestres napolitans”. El concert, que tindrà lloc demà a les 18 h a El Born Centre Cultural, sintetitza la trajectòria del compositor, des d'un primer període amb obres d'estètica musical de la cort de Madrid, cap a les melodies d'un barroc recargolat dels villancets escrits en llengua vernacle, que el poble podia entendre i seguir durant les cerimònies litúrgiques. El villancet més emblemàtic musica el sentiment de rebuig del compositor cap a un bisbe filipista a qui cantava: “Señor ilustrísimo, con afectos buenos siendo butifleros, aquí cantaremos.” Pinyol destaca la “importància de peces que, com aquesta, demostren el drama posterior a la guerra de Successió”. Música Antiga de Girona ha investigat també l'aportació cabdal de Josep Gaz, que va ser el primer compositor gironí a introduir el violí, “un nou instrument que enriquia les harmonies i ampliava la capacitat expressiva de la música”. “A partir d'aquestes composicions hem descobert l'obra de compositors que no estan prou valorats”, lamenta Pinyol. L'associació disposa d'un equip reduït que treballa en l'arxiu de manera cronològica i encara “queda molta feina a fer”. L'historiador assegura que “a la catedral de Barcelona també hi ha un arxiu molt ric, però són pocs els que se'n preocupen”.

Publicat a:

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/724939-el-compositor-perdut-del-1714.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss